Elektronisk version af artikel i KK 73. Forlaget Medusa 1993.

Erik Nielsen

Om død og tid

Og om Faulkner-novellen »A Rose for Emily«

William Faulkner kaldte selv det fiktive univers i sine bedste romaner og største noveller for Yoknapatawpha County. Ordet er indiansk og er afledt af navnet på den flod, som løber gennem det nordvestlige Mississippi.

Novellen »A Rose for Emily« er Faulkners første Yoknapatawpha-tekst i kortform. Den repræsenterer samtidig den første novelle, han fik anbragt i et landsdækkende magasin. I sin disputats om William Faulkners noveller lægger Hans H. Skei tiden for historiens udarbejdelse helt tilbage til årene 1925-1926.[1] Foruden at være en fremragende novelle (optrykt igen og igen i antologierne) er »A Rose for Emily« meget gavmild i sin beskrivelse af Yoknapatawphas ideologiske og mentale profil. Som introduktion til forfatterskabet er den uovertruffen, idet den på sine blot ti sider gennemspiller eller i det mindste berører en betragtelig del af dets tematiske og formelle substans.

Handlingen i »A Rose for Emily« er enkel: Historiens titelbærende person er en ældre frøken, som er blevet holdt i stramme tøjler af sin fader. Novellen viser indirekte, hvordan faderen med trusler om vold har sørget for, at byens unge mænd ikke nærmede sig datteren, dengang noget sådant var aktuelt. Først da faderen døde, fik Emily, som da var omkring de tredive år gammel, en slags kæreste.

Men glæden blev kort. På den ene side blev det nævnt, at Homer Barron, som den udvalgte hed, »liked men«, og at han derfor ikke var »a marrying man«, på den anden side blev det beskrevet, og her ligger både novellens og dette essays interesse, hvordan stærke kræfter i byen uden tøven overtog faderens rolle som den instans, der sikrede Emilys renhed ved at fastholde hende i en række sociale, regionale, klassemæssige og repræsentative (nærmest museale) forpligtelser, som alle havde rod i Sydens reale og mytologiske fortid.

Det var således byen, som fortsat bandt hende til fortiden ved at tvinge hende til at repræsentere den – ja, til at *være* den. Faderen forhindrede hende i at se fremad, mens byen pressede hende til at se bagud. Byen kan dog næppe klandres for, at Emily købte arsenik, dræbte kæresten, blev mærkelig, ægtede døden og sov med liget i fyrretyve år.

Dette materiale er udlånt via bibliotekerne udelukkende til personligt brug. Der må ikke foretages viderekopiering.